

Mål T-167/95

Hedwig Kuchlenz-Winter mot Europeiska unionens råd

”Passivitetstalan — Tidigare tjänstemän —
Social trygghet — Upptagande till sakprövning”

Förstainstansrättens beslut (första avdelningen) av den 26 november 1996 II - 1609

Sammanfattning av beslutet

1. *Passivitetstalan — Fysiska och juridiska personer — Önskad rättsakt — Förordning — Avvisning*
(EG-fördraget, artikel 175 tredje stycket)
2. *Passivitetstalan — Fysiska och juridiska personer — Underlåtenhet mot vilken talan kan väckas — Rådets underlåtenhet att begära att kommissionen skall föreslå rådet ändringar i tjänsteföreskrifterna — Avvisning*
(EG-fördraget, artiklarna 152 och 175)

1. En talan enligt artikel 175 i fördraget som har väckts av en fysisk eller juridisk person skall avvisas om den enda rättsliga åtgärd genom vilken den berörda institutionen kan bifalla en begäran riktad till den är genom en förordning, eftersom en förordning varken till sin form eller till sin natur kan betecknas som en rättsakt riktad till en fysisk person i den mening som avses i artikel 175 tredje stycket i fördraget.

Inte ens om man medger att en enskild kan klandra en institution för att den har underlåtit att anta en rättsakt som inte skulle ha riktats till honom, men som

berör honom direkt och personligen, kan en talan upptas till sakprövning, om den sökande inte visar att han är i en sådan situation vad avser rättsakten i fråga.

2. Om en fysisk eller juridisk person väcker en passivitetstalan som syftar till fastställelse av att rådet genom att inte begära att kommissionen skall framföra förslag till ändringar i tjänsteföreskrifterna har agerat i strid med artikel 152 i fördraget genom att underlåta att fatta beslut, skall denna talan avvisas, eftersom rådet förfogar över ett stort utrymme för skönsmåsig bedömning inom detta område.